

[Christmas Møller.]

træt af det ærede Medlem, men omvendt. Og han havde jo ikke Bud efter mig i 1928, og det forstaaer jeg godt: fordi det passer det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal at føre sin Agitation, som han førte her ind i Salen, uden at den kan modsiges. Hvad var det for en Tale, han førte om Arbejdsløshedssunderstøttelsen? Som om de arbejdsløse i dette Land efter Kriseforliget og den midlertidige Krisehjælp til arbejdsløse sad og svømmede i Penge. Hvad kan de faa? Under hvilke Forhold kan de faa det? Hvilke Cirkulærer er der udsendt? Alt det vil det ærede Medlem aldeles ikke tale om, men der skulde blive dette grænseløst flotte Indtryk tilbage.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte om Københavns Nærtrafik, hvor de tre Partier udenom Venstre havde vedtaget en Ordning til 50 Mill. Kr. — det er jo fuldkommen urigtigt, at der er vedtaget en Ordning, som skulde koste 50 Mill. Kr. —; men her, siger det ærede Medlem, vises der en uforvarlig Karrighed overfor andre. Jeg spørger derfor det ærede Medlem om, naar han nu taler saaledes og taler om Millionerne til Boligfondsoptioner, alt dette, som vi har hørt saa mange Gange: Hvorfra vil det ærede Medlem tage tilsvarende Snese af Millioner i Dag? Hvorfra vil han tage dem?

Det ærede Medlem sagde, at Venstre — det stakkels Venstre — vilde egentlig gerne have fremsat et Mistillidsvotum til Regeringen, men det kunde jo ikke nytte noget, for de kunde ikke en Gang faa de Konservative med. (*Pinholt*: Det er rigtigt!). Ja, jeg opfattede det rigtigt, ærede Medlem Hr. Pinholt; jeg forstaaer altsaa, at det var det ærede Medlem Hr. Pinholt, der havde fundet paa den, og den var netop saa daarlig, som man kunde vente den fra det ærede Medlem; jeg vil gerne sige til ham, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kan jo prøve at fremsætte et almindeligt Mistillidsvotum til Regeringen, han kan jo prøve! Hvis, som det ærede Medlem siger, man har Mistillid til Regeringen paa Grund af Kriseforliget, saa kan det ærede Medlem sige sig selv, hvorledes vor Afstemning maa være, det er lige til, da vi har stemt for Kriseforligene. Hvis jeg stillede en Dagsorden, som udtalte Mistillid til Regeringen, fordi den havde gennemført Prisaftaleloven, fordi den var Tilhænger af Grundskyldslovene o. s. v., vilde saa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal stemme for den? Nej, det vilde det ærede Medlem begribeligvis ikke. Men det ærede Medlem kan jo prøve at stille et Mistillidsvotum.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sluttede med en Udtalelse om, at vi skulde have et Samarbejde mellem alle. Deri er jeg enig med ham, jeg ser saaledes paa Kriseforliget, at dette i høj Grad ogsaa var et Udtryk for, at man ønskede noget saadant, men det kan ikke nytte, hvis man siger overfor en Regering, som har Flertal i det folkevalgte Kammer, at man ikke vil yde den noget af det, som den mener er rigtigt og naturligt. Og videre vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at hvis vi ser paa den Valutapolitik, der er ført, og det Fællesarbejde, som bl. a. er gjort af den højtærede Handelsminister og det Udvalg, som er nedsat i Henhold til Loven af 29. September, og hvori baade det ærede Medlem og jeg har Sæde, saa vil det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal jo ikke være i Tvivl om, at der dog paa vigtige Omraader — det har knebet stærkt en Gang imellem — er skabt en fælles Indstilling af de fleste politiske Kræfter her i Landet.

Det har været naturligt for mig, saaledes som denne Debat er ført fra de andre Ordføreres Side, at gøre disse Bemærkninger, og jeg vil gerne yderligere have Lov til at sige, at mit Parti mener ikke, at det Kriseforlig, der blev sluttet for halvanden Maaned siden, er tilstrækkeligt, tværtimod mener vi, saaledes som det var klart for os ogsaa den Gang, at der paa en Række Omraader burde gøres betydeligt mere. Vi mener, at den højtærede Regering i Øjeblikket med alt for ringe Styrke, ikke nær med den faste Haand, hvormed det skulde gøres, søger at gribe om de Problemer, som er fremme i Tiden, og at Regeringen baade paa det ene og det andet Omraade ikke tager stærkt og fast paa Situationen, saaledes som der burde tages. Vi er ogsaa af den Opfattelse — Enkeltheder kan naturligvis altid drøftes, og mit Partis sønderjydske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Nissen, vil komme ind derpaa —, at overfor det Spørgsmaal, som særligt er rejst, er det nødvendigt at foretage Foranstaltninger i Sønderjylland af ganske særlig Karakter. Sønderjylland skal have Foranstaltninger sammen med det øvrige Land; men saaledes som Udviklingen nu en Gang har været, saaledes som de økonomiske Forhold har været, kan det ikke nytte at sige andet end, at det store Maal, som man i og for sig maatte stræbe imod: at der ingen Særlovgivning blev, det kan man ikke skarpt og tydeligt — det viser ogsaa de sidste Dages Begivenheder — med Hensyn til Lovgivningsarbejdet indstille sig paa endnu.

Vi mener, det vilde være rimeligt og